

૧. એસે પ્રકારગાળા અંત્યબ્લટિનો જાગીએ તો માનવભવની ફુર્લિલતાનો હ્યાલ આવે... એ જગતમાં મદ્દી અંત્યબ્લટ કોઈ જીવ દ્વારા નો એ મજૂરી છે... અંત્યબ્લટિનો ભૂષ્મતાથી ઉંડાગ મૂર્ખ વિચાર કરવાનો આવે તો હ્યાલ આવે કે એ વિષમાં ફુલા અર્વ પ્રકારગાળા જીવમાં મદ્દી અંત્યબ્લટામાં મજૂરી છે... તે રૂપી માનવ ભવની ફુર્લિલતાને સિદ્ધ કરે છે... ક્રેમાને દેખો બુગ મજૂરીની તુલનાનાં અસંચારાત ગુગ આપો છે... એવા ફુર્લિલતા માનવ ભવની આમણગાળે મહાન પુરુષાના ઓળે પ્રાપી થઈ છે... બીજી અર્વ લાંબો જીવે અનંતીવાર માન કર્યો છે દ્વારા બીજી ભવને પ્રાપી ન કરતાં એ જીવ મઠોલા માનવ ભવની સુંદર આરાધના કરીને લાંબોમાંગાળે મર્યાદિત કરી છે... તથા જીવની જ એ જગત - મર્ગાળી જંમાનાંથી મુલ બની આયા...
૨. અનાદિકાળથી એ હાંજેરોના સુઅં એ જીવે દ્યાગા લોગાંદ્યા... માણ એને કર્યાય તુંની ન શાહી - હાંજેરા પંચ છે - એક એક હાંજેરાની પરવશાતાં આપણાને અનાદિકાળથી બચડાંદ્યા છે... અપણીન્દ્રીયને વશ થાવાથી દાઢી જેવી બળવાન પ્રાણી બંધનને આણી બને છે... અસાનોન્દ્રીય કર્યો કે અંગ્રેજીન્દ્રીય બદા જીવને દુઃખ આપે છે... માદલા, વિંદર, દક્તચાંપ જીવો જ્ઞાનોબસનોન્દ્રીયથી બંધનબન્દ છે તો દાઢી અપણોન્દ્રીયના કારણે બંધનબન્દ છે... ધાર્ણોન્દ્રીયના કારણે અમરો કમાં એ જરૂરી બેસી જારા છે ને જાંખ પડતાં કમાં બીડાઈ જતા મરી જારા છે... કુદ્દીના ગંડફાળમાંથી મદ જરે છે... મની જુગંદી, જૈચાઈને ફાદીના મન્દિર પર બેસે છે ને ફાદીના ડાનાના ક્રપાદમાં ખુલ્દુમાંથે હે... પતંગીયા અદ્યુદ્ધાન્દ્રીયની તથા દુરાગા, મર્પ, નાગ આર્દ્ધ ઓનોન્દ્રીયની જુલામીને વશ થાય છે... એક એક હાંજેરાથી જુલામી મુલાં જુલામી થાવનારી થાય છે... હાંજેરાની જુલામી દુઃખ આંજુ કારણા છે જ્યારે જુનોન્દ્રીય સુઅંજુ કારણા છે... એ જુઅં થાવા મારે જોણિયો બનુંનું
૩. કુદ્દુરના કરનાર નપદી અને કર્માને બાળીને વાય કરે છે માણ કે એ તપણું અલિમાન જાવી જારા... તો તપ્યા - મદદી એના ફળને દુઃખી જારા છે... કુદ્દુર કુદ્દુર કુદ્દુરના સાથી મુનીયોએ આજ તપ્યા મદદ ને દોરે તપાંદ્યા... કર્માનુશાલી હિંદુ... કુદ્દુરએ જુદા વેદની રાનો કારણો ઉદ્યા હતો... તે તપાંદ્યા કરી શકતા નહોના... સંપત્તિની હિંદુસે માણ ફુલાતે ફૂટો આદાર વહોરવા નીડાદ્યા હતા... નિર્દેખ ગોરાંની લાલ મણી... ગોરસે સાતોવી, સાથી મુનીયીને ગોરસી બતાવી નિમંત્રણા કર્યી... સાથી મુનીયો તપણી હતા હતાં... તપણું અલિમાન રોમ-રોમની વાપેનું દોદા કાંબું લાન લુલ્યા... નિમંત્રણા કરનાર મુનીયા પાત્રમાં ઘૂરજા, એમને અપમાનીન કર્યો... કુદ્દુર કુદ્દુર પોતાની જતને દંદ્યા માં હે અને પોતાની અલ્લાબંદ્યાની નિંદા કરી છે અને આતે આતે કેવળી વન્યા... અને સાથી મુનીયો તપ્યું કરી દુરી ગયા... એ તપ્યા મદદને જાળી એ મદદ આપણામાં ન પ્રવેશો એ જીવ મારે નો લારેલાર પ્રયત્ન આપણાને કરવું જોઈએ...
૪. અનાદાર જ્યાંગીરને યમાન્ડારીન કરવા જંબંદામાં એક આદ્યાદીકા એવી જંલથારા છે કે મંકી બંધારો કુંમાલ - જોનપાલે આગામી બે જિનાલાંયો બંધારેનાં કોઈના આદ્યાદી જમારે કુદમ કરેલો કે કે પ્રતિમાણો યમાન્ડાર ન હેઠાડો તો અને જિનાલાંયોનો દંદ્યા કરવામાંયાવશી... કદ્દાયામાગરસુરીના સુઅંજદી રજુંગીરે પ્રતિમાને વંદન કરતાં માણાની પ્રતિમાણે એક ફૂથુંઝુંઝું કરીને સભાને ઉદ્ઘાટની રીતે આગલાય આયો! યમાન્ડાર દાઈને જમારે કશાદુલેર સુવર્ણ સુદ્રિકાએ સુદ્રિને વશળો દારી... ગમે તેમ, માણ તલકાનીન પ્રમાણગ્રન્થોમાંથી કદ્દાયામાસુરીને "બાદશાહ દ સાલેમ જાંગીરમાનદા" તો કદ્દોનાં આદ્યા જ છે... એ હન્તો પુ. કદ્દાયામાગર જીર્ણ એ અન્નારને બતાવેલો યમાન્ડાર, જે આજી અરેખ સાથે પુ. કદ્દાયામાગરની મદ્દીના તથા વિદ્યબલાનો જ્યાલ આવે શેખ છે...
૫. કર્મદી રહીનું જે સિદ્ધ લાગવંત એમની એક ભમયામાં ઉદ્દર્વગતીના હૃતુ જાગાવે છે - ૧) મૂર્ખમાણો ૨) અનંગ તૃ) બંધાવમોક્ષ ૪) ભમયામાં... આ વારું કુદુરી જુલ કર્મબાચય કરાંજા જાંદ્યોકીલા ઉપર મિયર થાય છે... જેવી રીતે કુંભારના આક, દિનબાળમાંથી દોડાડોદી, ગોક્રામાંથી નોકપોલ પ્રવારની પૂર્વ પ્રયોગથી ગતે ફોયા હે તેવી રીતે સિદ્ધ પરમાત્માની ગતે માણ પૂર્વ પ્રયોગથી થાય છે... માટીનો લેણ અલગ થાવાથી તુંબું બંધારેલ પાણી ઉપર આવી જારા હે નેવી જ રીતે કર્મનો અંગ દ્વારી આયે તો આત્માની અસંગથી ઉદ્દર્વગતી થાય છે... જેવીનાં હૃતુ કર્મદી બંધાવમોક્ષ ઉદ્દર્વગતીથાય છે... જેવી રીતે પદ્ધતાનો નીચે પડવાનો સંવાદ થાય હે અને આગીની જ્વાગાનો જ્વાગાન ઉપર જવાનો હે તેવી જ રીતે આત્માનો ભમયામાં (ઉપર જવાનો હે...)